

UFO NYTT

NR 3 1997

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

FÖRORD.

Nu är sommarens soliga dagar snart till ända och höstens mörker bryter in i vardagen. Varje årstid har ju sin tjusning och för vår del passar ju höstens stjärnhimmel bra nu.

Ufo arbetet går sakta framåt, men man kanske skulle önska lite mera krydda i ämnet. Det blir tyvärr stiltje emellanåt, när inget av stor vikt inträffar. Vi behöver en stark drivande ordförande för att få riktig fart i verksamheten. Jag själv känner att jag nog har gett mitt, och snart måste någon annan ta vid. Mina intressen är numera många och jag vill inte ge avkall på något av dem. Har under många år suttit som ordförande och det är inte rätt när man inte ger sitt yttersta.

VBU skall i alla fall ha Riksstämman nästa år, och där skall vi alla i styrelsen ge vårt yttersta för att det skall fungera och bli intressant för alla Ufo intresserade. UFO Sverige brukar fixa intressanta föredragshållare. Så vi har några härliga uppdrag framför oss i vinter och i vår. Vidare har vi en skön Hessdalsvecka framför oss i höst. Den har blivit ett måste och vi som åker har det verkligen bra.

Alla som arbetar aktivt i ufo-frågan väntar på det stora fallet, kan det hända i höst? Vad vi behöver nu är det stora lyftet. Har du som medlem några åsikter om vår verksamhet, hör då av dig, du behövs.

Gudrun Andersson.

UFO nytt
nr 3 1997

INNEHÅLL:

SID	2	ASTRONOMI... KLIPP...
"	3	KLIPP
"	4-11	RAPPORTER
"	12	UNDERSÖKT AV RYMDVARELSER?
"	13-14	MÖTE MED "FLYGANDE TEFAT"...
"	15-17	PLANETEN MARS
"	18-19	LIVETS UTVECKLING
"	20-24	FRÅN DANSKA UFO-NYTT
"	25	"FLYGANDE TEFAT" 50 ÅR...

Västerbergslagens UFO förening
Box 99
77722 Smedjebacken
Tel 0240 · 79135

ASTRONOMI

Det blir en total månförmörkelse den 16 september. Förmörkelsen inleds klockan 18.11, den börjar sedan att märkas klockan 19.08 med blotta ögat. Den är total 20.15. Klockan 21.18 tittar månen fram igen. 22.22 är allt över. Förmörkelsen syns i Europa, Afrika, Asien, Australien, Nya Zeeland och östra Brasilien.

Nästa totala månförmörkelse inträffar 21 januari år 2000, även den kommer att synas i Sverige.

PLANETER SOM ÄR SYNLIGA I SEPTEMBER

Venus, kväll i sydväst

Mars, kväll i sydväst

Jupiter, kväll i sydost-syd sydost en bit över horisonten

Saturnus, natt i sydväst

Merkurius, morgon i öster.

Natten mellan lördag och söndag den 25-26 oktober är det dags att ställa om klockorna igen.

Under en stor del av oktober ligger Venus och Mars nära varandra. I skymningen står de nära horisonten i sydväst till syd-sydväst.

Har universum golv och tak?

NEW YORK (TT)

Nya rön av amerikanska fysiker har för första gången gett antydningar om att universum har en uppsida och en nersida - tvärs emot den rådande teorin som säger att universum är likadant i alla riktningar.

Om observationen skulle visa sig korrekt vore det en av de mest omvälvande upptäckterna på länge.

I så fall skulle forskarna tvingas omvärdera delar av Einsteins relativitetsteori, som är en av grundpelarna i den moderna astronomin och som ligger till grund för uppfattningen att universum saknar väderstreck och gränser.

Även de nuvarande idéerna om universums uppkomst genom Big Bang ligger i stöpsleven. Det öppnar också möjligheten för existensen av andra universum.

Bakom upptäckten, som uppmärksammades i New York Times på fredagen, står forskarna Borge Nodland vid University of Rochester och John Ralston vid University of Kansas. De redovisar sina rön i det kommande numret av tidskriften Physical Review Letters.

Nodland och Ralston analyserade radiovågor från 160 avlägsna galaxer och såg till sin förvåning att vågorna roterade när de rörde sig genom rymden. Rotationen var korkskruvsliknande, vilket aldrig tidigare noterats.

Märklig rörelse

Den märkliga rörelsen antyder att det finns en axel, liknande jordens egen, som löper genom universum. Enligt Nodlands och Ralstons beräkningar löper axeln i den ena riktningen mot stjärnkonstellationen Sextans och i den andra mot konstellationen Aquila.

Vilket riktning som är "upp", och vilken som är "ner", är upp till var och en, menar de båda fysikerna. Det uppseendeväckande är att det över huvudtaget finns en riktning.

- Om vi inte har räknat helt fel, handlar det om en ny kosmologisk effekt, säger Ralston.

Sopberg i rymden förstör satelliter

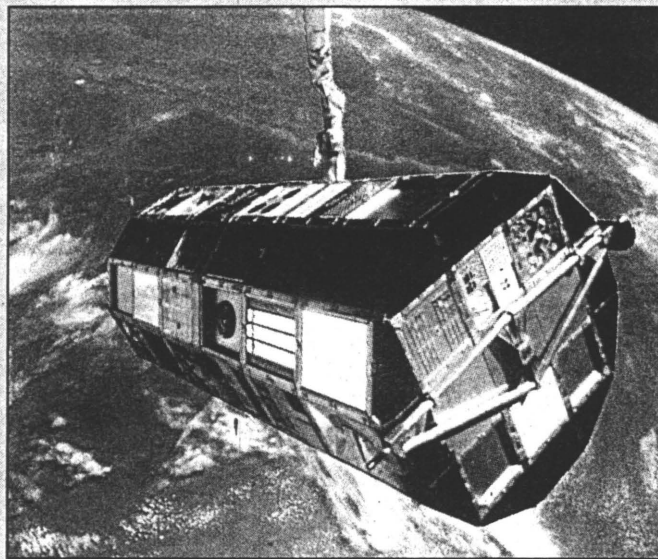
Gamla vrakdelar i omlopp runt jorden kan göra rymdfart omöjlig inom 50 år. Bitarna krossas med hög hastighet mot rymdfarkosterna

Föroreningar utanför jordens atmosfär håller på att bli ett problem. Över 3,5 miljoner människotillverkade föremål anses ligga i bana runt vårt klot, och risken för kollision hotar såväl rymdfärjor och stationer som dyrbara satelliter.

De flesta föremålen är vrakdelar från sprängda satelliter och raketsteg. Fram tills att den våldsamma föroreningen upptäcktes var det vanligt att stormakterna med flit lät militära satelliter explodera i rymden, om de blev okontrollerbara. Andra vrakdelar har spritts efter olyckor. En europeisk Arianeraket exploderade till exempel 1986.

Den lämnade kvar omkring 465 vrakdelar med en diameter över tio centimeter samt cirka 2 300 smådelar. Resterna av Arianeraketen har sedan spritts runt hela jorden.

Vrakdelarnas hastighet är ofta över tio kilometer per sekund och kollisionerna sker därför med våldsam kraft. En amerikansk satellit, LDEF, som nyligen hämtades ned, visade sig ha 40 000 mikroskopiska hål per kvadratmeter. De allra flesta kommer från kollisioner med nästintill mikro-

Den amerikanska satelliten LDEF hade 40 000 mikroskopiska hål per kvadratmeter, när den togs ned efter sex år.

skopiska metallbitar. Risken för att det dyrbara rymdteleskopet Hubble skall förstöras vid en kollision anses vara minst en procent.

Det går inte att skydda satelliterna mot detta skrot. Skulle de förses med sköldar som kunde förhindra skador av större kollisioner, blev de för tunga att skjuta upp.

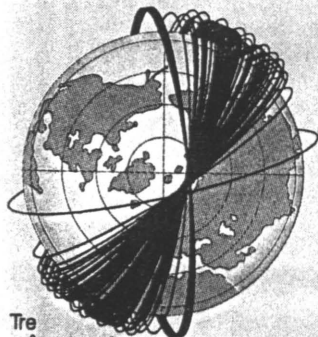
Även astronauternas säkerhet hotas av rymdförorening-

ar. Sannolikheten för att en rymdfärja skall skadas allvarligt under 50 flygningar anses vara 95 procent. En amerikansk och en sovjetisk rymdfarkost har redan återvänt med krossade rutor.

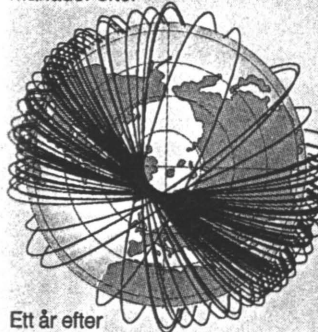
Om antalet föremål i bana runt jorden ökas bara tre gånger, blir det farligt att skjuta upp bemannade färjor och rymdstationer. Den situationen kan uppstå inom 50 år. □

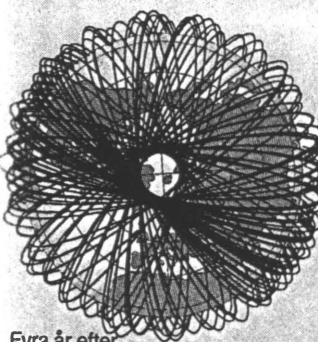
Ariane exploderar

Tre månader efter

Ett år efter

Fyra år efter

En Arianeraket exploderade 1986 och lämnade kvar cirka 2800 olika slags vrakdelar.

ARKEOLOGISKT FYND I MEXIKO

■ Ett av Mexikos viktigaste arkeologiska fynd hittills har grävts upp i Teotihuacán i helgen: femtio perfekt bevarade lerfigurer som berättar en mäktig kvinnas livshistoria. För arkeologerna är det som att läsa i en bok.

Den antika staden Teotihuacán, 65 kilometer norr om Mexi-

co City, var ett av de första högutvecklade samhällena på de amerikanska kontinenterna. Den grundades redan före Kristi födelse och kännetecknas av sina två stora pyramider.

Lerfigurerna är tillverkade någon gång mellan 250 och 400 år efter Kristus.

MEXICO CITY (Reuter-Expressen)

VECKANS LINDSTRÖM

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN

Efter vårens rapporter har det under sommaren varit lugnt. Har kollat med Rapportcentralen och inkomna rapporter där, och dom har det som oss, stiltje just nu. Vi har ändå en mängd äldre rapporter att delge er, vi får ta några i varje nummer av tidningen. Det är ju så, att både äldre och nyare skall ha plats i tidningen. Vi har fått många äldre rapporter från Säter, Dala Husby och Stora Skedvi, tack vare Bengt och Gunnar, som gör ett mycket stort arbete inom UFO. De är i stugorna och pratar ufo, och säljer lotter. Dom tar fram det vi anat länge, att människor ofta ser saker, men man talar inte om dessa fenomen öppet, ufo har ännu en dålig klang. Hoppas att det går att arbeta bort den attityden. Eftersom många av dessa rapporter är av äldre datum är det omöjligt att kolla av alla fakta idag. Det är väl den enda nackdelen. Men många av dom går att känna igen i årets rapport flöde.

Om någon av våra medlemmar känner att dom vill arbeta med oss i uforapporteringen, vore vi tacksamma om ni hörde av er. UFO SVERIGE har fältforsarkurser så man får kunskaper om hur man bäst tar hand om rapporterna och hur man undersöker dessa. Vi behöver fler aktiva medlemmar för att bli bättre och framför allt noggrannare i vårt arbete.

Nu övergår vi till rapport flödet.

NAMN: Sune Eriksson

ORT: Mora

TID: 1997 05 18. Kl 0015. Obstdid ca 20 sek.

Sune säger: På söndagskvällen precis när jag skulle gå och lägga mig, så tittade jag ut genom balkongdörren. Jag brukar göra så ibland.

Högt uppe på himlen i söder fick jag syn på en stjärna som rörde sig väldigt snabbt. Den for horisontellt mot öster., och på endast 20 sek. försvann den i öster. Den såg ut att tona bort. Då jag fick se fenomenet ropade jag på Lena och Jonas, och vi stod alla på balkongen och tittade. Vädret var torrt och halvklart, vindstilla.

5.
NAMN: Bo Carlsson

ORT: Falun

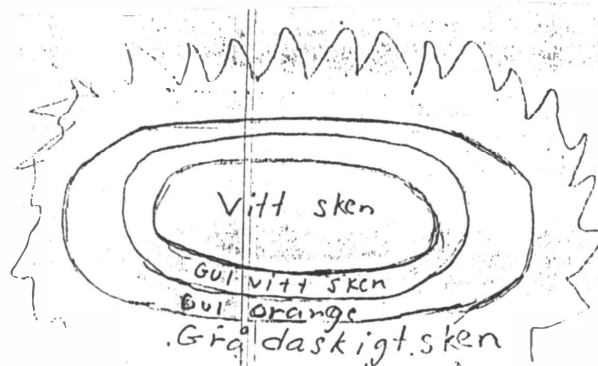
TID: 1997 01 13 Kl.06.55. Obstid ca 3 sek.

Bo berättar:

Måndagen den 13 januari gick jag som vanligt ut med hunden 05.52 $\pm$ 2 minuter. Det tar ca 3 minuter att gå till platsen för observationen, så tiden är 100% mellan 06.50-06.57 för iakttagelsen.

Den här morgonen är blåsig med byiga vindar och ca 3 grader varmt. Jag tittar upp mot den stjärnklara himlen när hunden stannar för att göra sina behov. Jag får då se ett starkt sken från väster (öster). Det syns helt tydligt med ett vitt sken i centrum, som blir gulvitt och svagt gulorange, ju längre från centrum det är, det ser ut att vara lite grått i ytterkanterna. Jag tyckte att det var nära 400 meter och 400 upp i luften. Det svåra i denna rapport är att bestämma just avstånden.

Hastigheten är helt osannolik och ljuset syntes i en 3 sek. Fick en känsla av att ljuset kommer i en vid sväng från öster mot nordväst. Det är helt ljudlöst. Hunden reagerar inte på något som helst sätt. Jag möter en bekant och frågar om hon sett något, men det hade hon inte. Jag är intresserad om någon kan förklara denna rapport, och hur den bedöms.

Öster

Färdriktning

N
Trämbylviken

Törebåt

Står vid x tittar mot S.öst

Gångväg

Gatljus

Träsk

Uppföljning: Många rapporter inkom under denna tid. Har ännu inte fått någon förklaring.

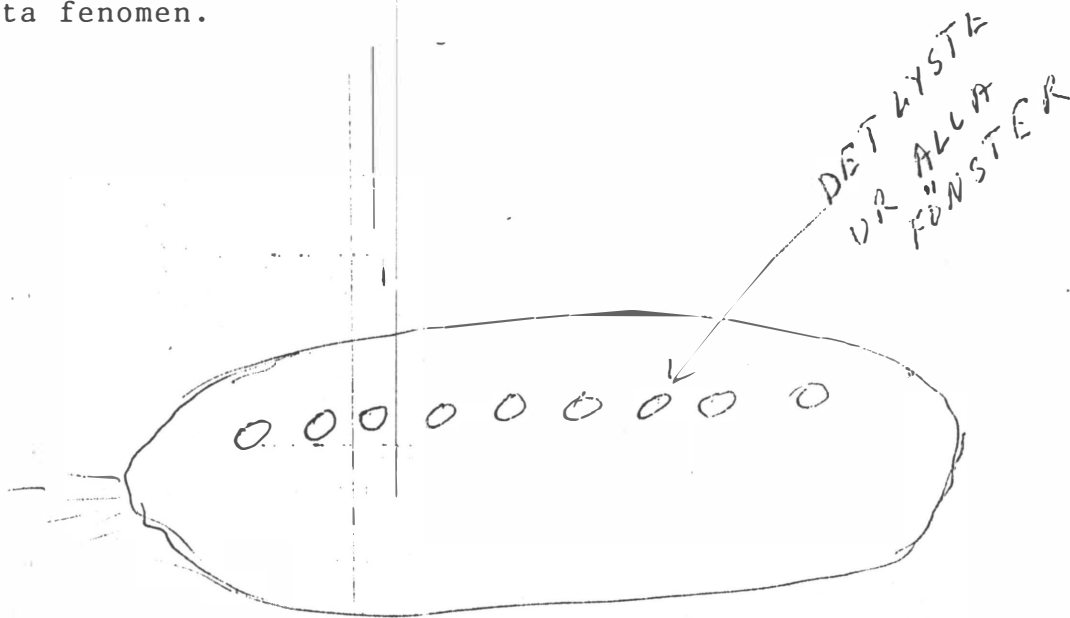
NAMN: Bojan Göräng

ORT: Dala Husby

TID: 1900 talet? Obstid ?

Bojan säger:

Jag hade varit på sångövning i kommunalhuset i Smedby och kom ut på gården, då hördes ett väsande ljud ovanför huvudet. Jag tittade upp mot himlen och fick se en stor farkost, den var lång och spolformad, omkring 10-15 meter lång. Den kom över byggnaden som vi nyss varit i, den steg något och girade över kyrktornet som ligger 200 meter från platsen där vi stod. Kyrktornet är 38 meter högt. Det måste ha varit på ca 30 meters höjd, det följde sedan älven söderut, farkosten försvann sedan. Vi var 6 personer som såg detta fenomen.

7.
NAMN: Tommy Halvarsson

ORT: Långshyttan

TID: 1994 08? Kl.06.15 =bstid ca 2 sek.

Tommy berättar:

Slutade jobbet i Långshyttan kl.06.00 och åkte hemåt. När jag kom till korset Häll-Arkhyttan-Nyckelby såg jag ett ljussken, men tänkte inte mycket på det, men när jag kom till Nyckelby skola såg jag att det lyste upp bakom kavelberget. Det såg ut som om en stor gård stod i flammor, så jag trodde mormors gård brann. Jag körde så fort jag kunde ditåt, men när jag kom efter älven och skulle svänga upp mot Orrsta var det borta, men då såg jag det nere i Fäggeby så jag tänkte det måste vara macken som brinner, så jag åkte dit men såg inget. Jag åkte och tittade en stund men såg inget mera, så jag åkte hem och lade mig.

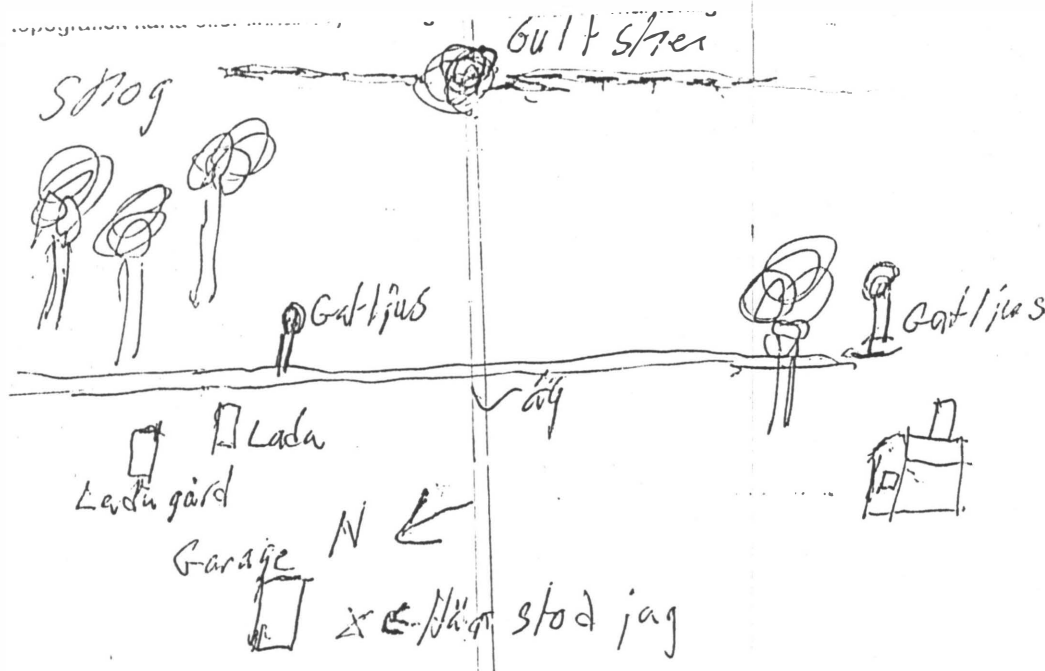
NAMN: Bengt Karlsson

ORT: Stora Skedvi

TID: 1996 08 20. Kl.21.49 Obstid ca 20 sek.

Bengt berättar:

Kom hem med bilen och parkerade i garaget, klockan var ca 21.48, steg ur garaget och tittade upp mot himlen, får då se ett fast gult sken röra sig med ganska hög hastighet från västsydväst mot ostnordost, nästan rakt över mig. Har tittat flera kvällar vid samma tid, men inget mera har syns till.

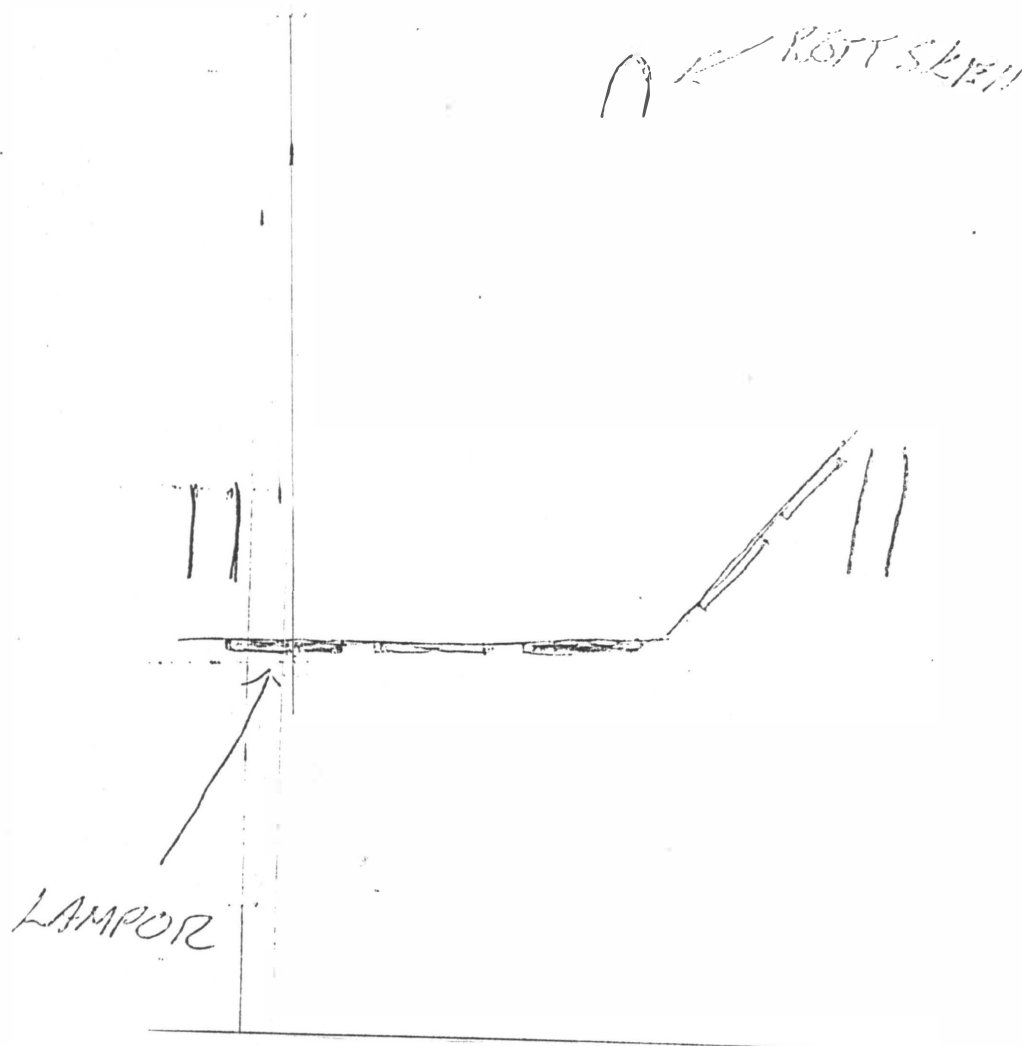
NAMN: Anonym

ORT: Horndal

TID: 1980 nov-dec? Obstd kl.ca 20.00. ca 4 minuter.

Vittnet berättar:

Vi kom åkande i bil från Engelsfors mot Långshyttan, det var i nov-dec 1980. I höjd med Tvillingbottnarna fick tjejen se ett rött fast sken, trodde att det var masten men det var på fel ställe. Ljusskenet stod stilla över skogen. När vi kom närmare började det att röra på sig. När vi sedan kom mittemot föremålet gjorde det en u-sväng och passerade över vägen bakom oss. Sedan följde det efter oss i trädtoppshöjd ned till korsningen mot Östansjö. Ljuset var rött i början men tändes upp med vitt och gult sken när vi var i jämnhöjd. Ljuset släcktes när vi kom till korsningen, och den röda lampan lyste, vet inte om den släcktes sedan, eller försvann på annat vis. Föremålet var ca 100 meter ifrån oss som närmast, storleken ca 40 meter, eller som en halv fotbollsplan.

9

NAMN: Anonym

ORT: Stora Skedvi

TID: 1965-67? Obstdid 20.30-21.30.

Berättelsen:

Vi var 3 personer som startade i en bilorientering. Starten var vid Volvo i Hedemora. Framme vid sjön Viggen iaktogs dette fenomen i riktning från väster mot öster. Vi såg det en kort stund. Vi åkte vidare i östlig riktning i sakta fart, ca 20 km, och vi såg ljusfenomenet fortfarande. Ljuset var gult och rött.

NAMN: Aina Åsberg

ORT: Stora Skedvi

TID: 1966-67. Maj. Obstdid ca 19.00

Aina säger:

Jag stod ute på trappan och tittade för jag var på väg ut till ladan, men jag blev stående kvar på trappan, för jag såg ett starkt rött sken som kom rakt emot mig. Det kom från väster och gled sakta ljudlöst förbi mot Arkhyttan som ligger österut. När det gled förbi såg jag att det var cylinderformat. Det var upplysta fönster med vitt sken. Det finns ett gammalt par i Bisberg som också såg samma fenomen som jag. Jag kan bara säga, ett flygplan var det inte.

Rött Ljus runtomkring
Vitt Ljus i fönstren

NAMN: Anonym

ORT: Stora Skedvi

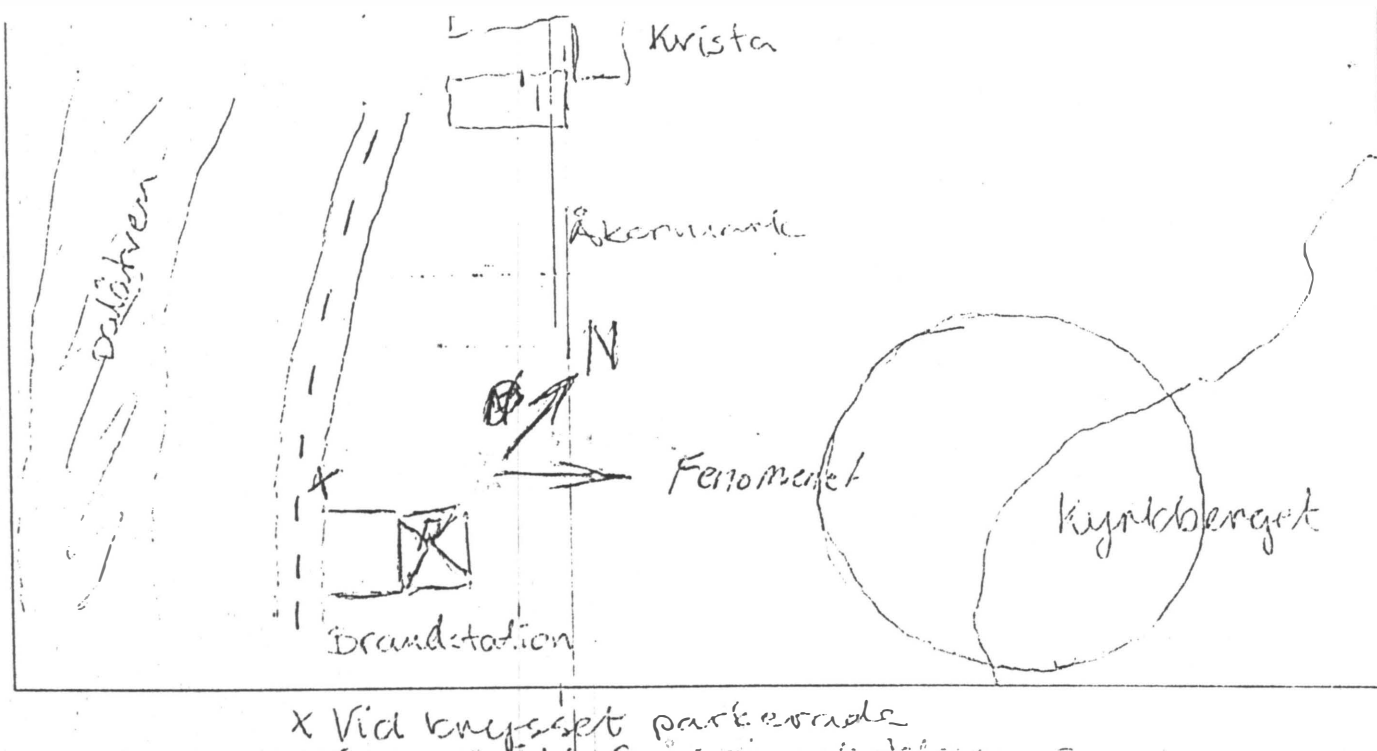
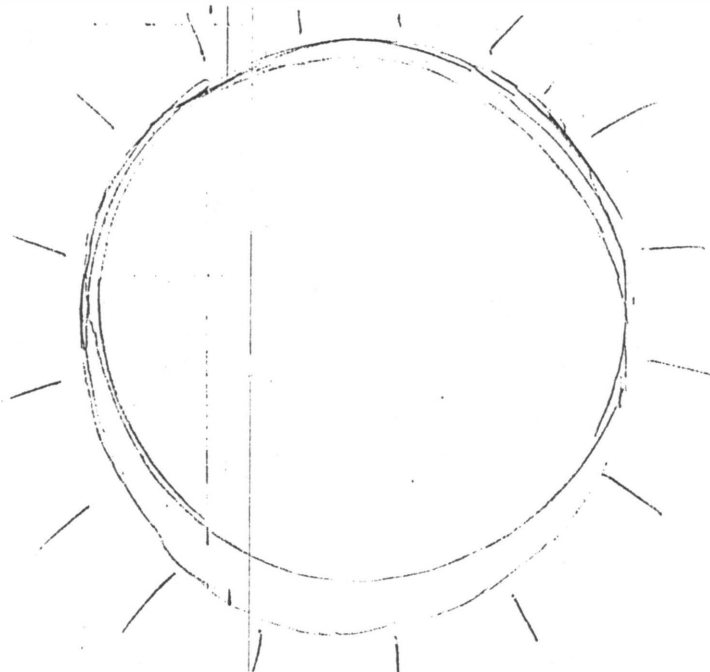
TID: 1991, juli-aug? KL.24.00-01.00. Obstid ca 8-10 minuter.

Han säger:

Jag hade skjutsat hem ett par kompisar denna kväll. På vägen till den sista som skulle hem åkte vi förbi denna plats, där fenomenet utspelade sig för mig på återvägen. Jag blev bländad av ett starkt ljussken.

Då klev jag ur bilen och ställde mig vid vägkanten och stirrade på detta ljussken som stötte emot mig. Jag kunde inte förstå vad det var för någonting. Storleken uppskattade jag 80 meter. Höjden var ca 15 meter. Denna bedömning gjorde jag på ett avstånd av 100-150 meter. Jag åkte i allafall hem, men kunde inte somna på ett par timmar.

Gult Vitt Sken

11
NAMN: Inger Grummas

ORT: Stora Skedvi

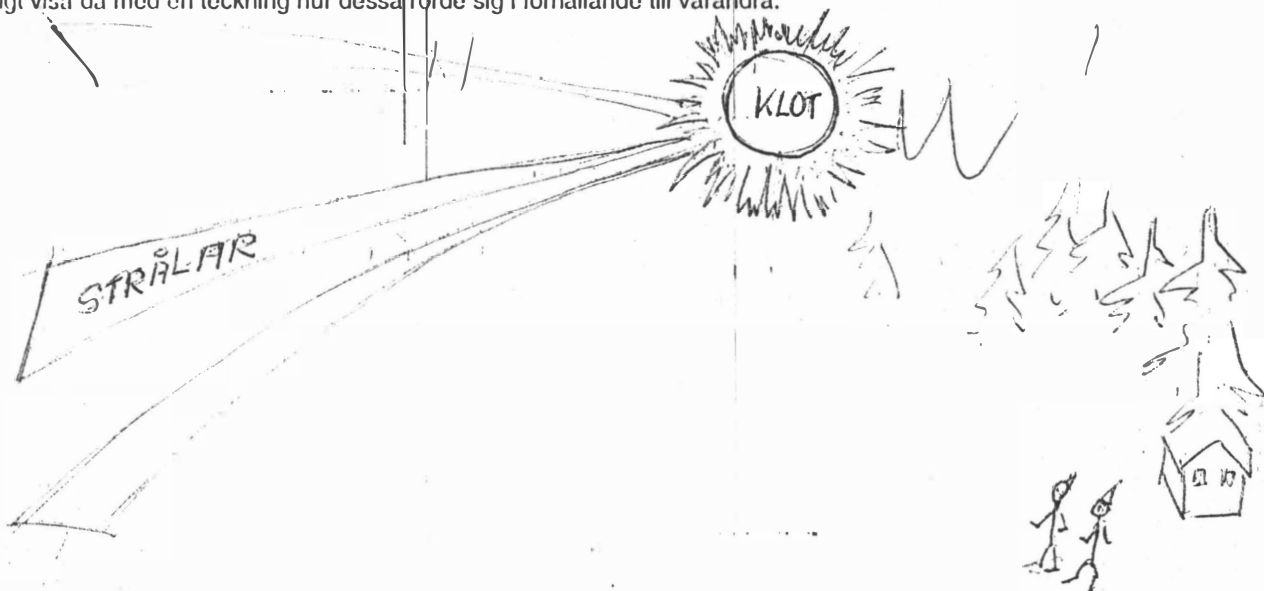
TID: 1989? 02? Obstdid:kvällen,några minuter.

Händelsen:

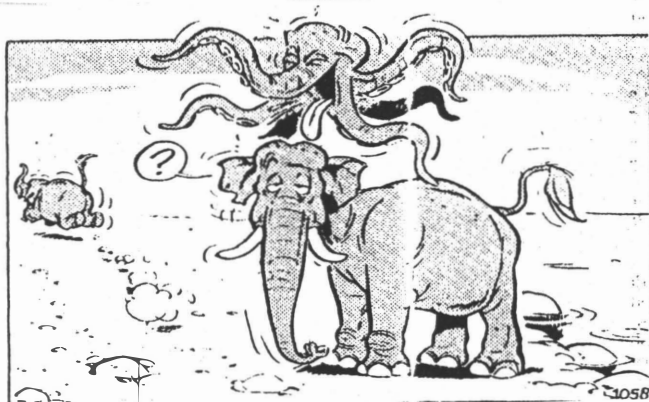
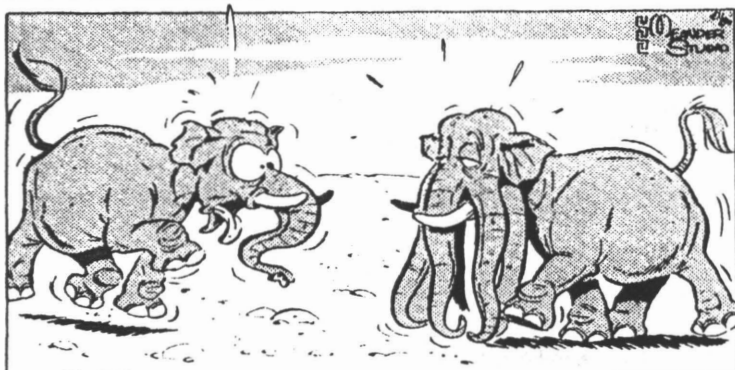
Lena och jag var ute på en joggingtur i slutet av -80 talet en februarikväll,vi minns tyvärr inte datumet. Det var i allafall kallt och snö. Först hörde vi en dov "ljudbang"och efter ca 10 minuter såg vi ifrån norr ett klot som var gulfärgat,det kom ett starkt ljussken från klotet,som rörde sig över trädtopparna. Det kom från himlen i NV,det syntes en stund,sedan försvann det plötsligt.

4. Teckning(ar) av fenomenet

Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Ni såg, med sådana detaljer som Ni säkert kunde se, t ex vingar, rök och dylikt. Gör gärna fler teckningar, t ex en som visar fenomenets utseende och en annan som visar Ert synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Ni såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

☆ DJURGÄRDEN

Varelserna på rymdskeppet undersökte mig i tre timmar!

Rosalind Reynolds och hennes pojkvän Philip åkte en septemberkväll 1983 mellan Clacton och Corby i England. På en ödslig vägsträcka såg de mycket plötsligt en märklig hästskoformad ljusbåge på himlen.

– Den hade ett ovanligt blått ljus som fick allt som såg ut som på ett fotonegativ, berättar Rosalind. Sedan kändes en otäck stank som från ruttna ägg.

– Ljuset höll jämn fart med bilen och vi försökte köra från det. Då blev plötsligt allt svart omkring oss. Motorn stannade och biljuset släcknade. 20 meter från oss syntes en starkt lysande boll och i den fanns en farkost.

Rosalind och Philip steg ur bilen och lyfte upp motorhuven för att se vad som var fel. I nästa sekund startade motorn. De sprang lite omtumlade in i bilen igen och körde därifrån, medan rymdfarkosten steg rakt upp i luften och försvann med mycket hög hastighet.

Först efter en stund upptäckte Rosalind och Philip att klockan var halv två på natten. Tre timmar hade gått och de visste inte vad som hänt under den tiden!

Båda förändrades efter den

upplevelsen, och de umgås inte längre. Rosalind började skriva ner tankar som ofta väller ur henne utan att hon riktigt förstår

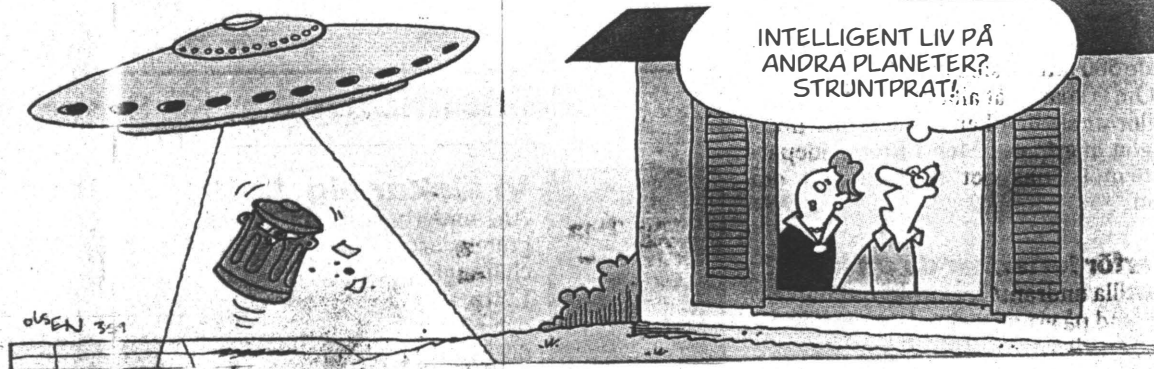
varifrån de kommer. Mycket har varit profetior som senare slagit in. Hon har också sökt sig till en UFO-grupp där hon fått hypnos-terapi.

Under seanserna har hon återupplevt de förlorade timmarna och har då berättat att fyra främmande varelser förde henne och Philip till farkosten där de undersöktes mycket noga. De gjorde henne också illa men hon kunde inte skrika.

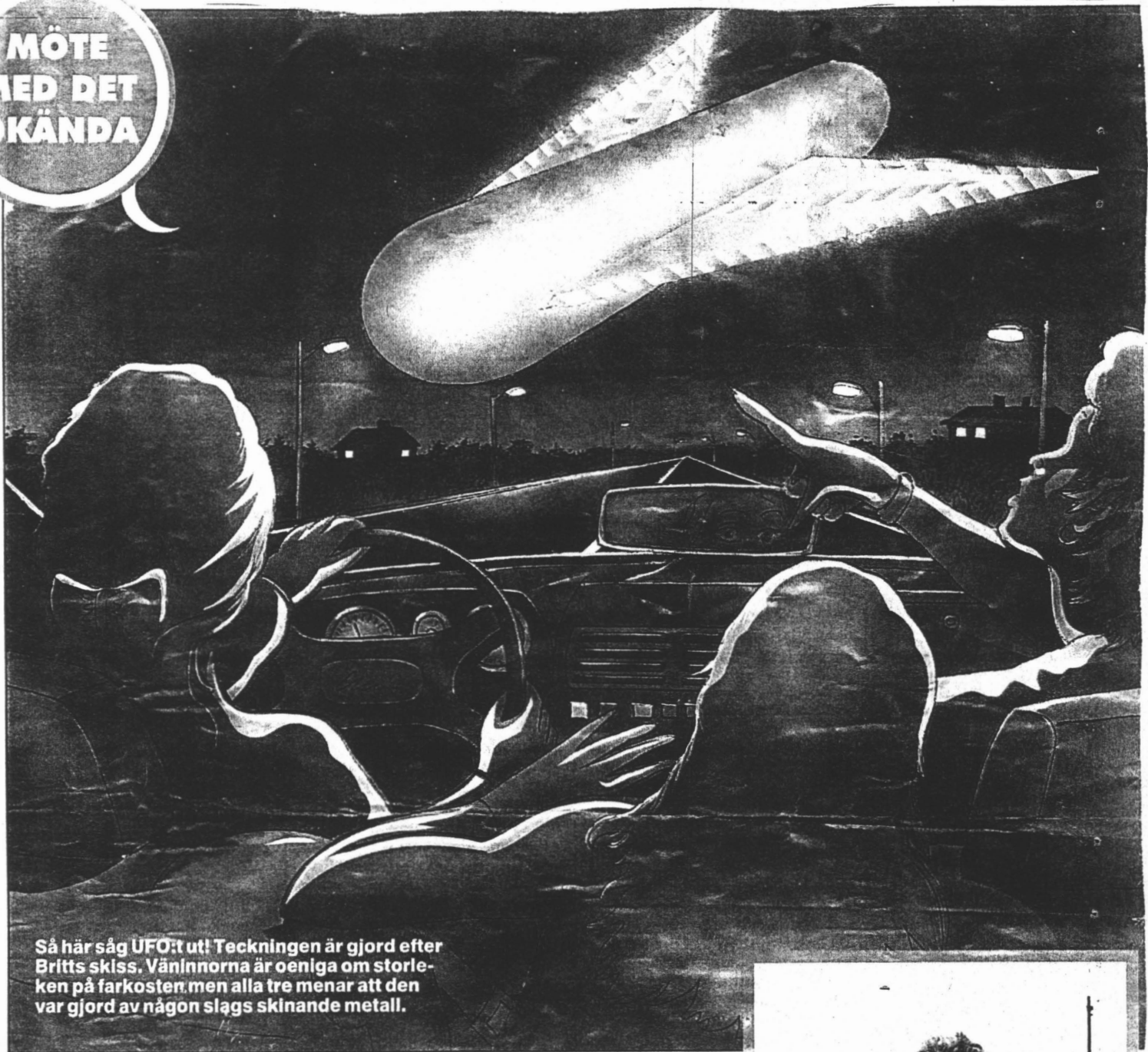
En märklig detalj är att sedan den dagen har Rosalind inte kunnat använda armbandsur. Klockor stannar så fort hon tar dem på sig!

– Jag tror att de övervakar oss och att de ser oss som själlös boskap, säger hon. De har inga som helst moraliska skrupler över vad de gör med oss. De arbetar med oss som vetenskapsmän med försöksdjur, för det är vad de tror att vi är.

Såna löskiga typer finns väl inte!?!?

**MÖTE
MED DET
OKÄNDA**

Så här såg UFO:t ut! Teckningen är gjord efter Britt's skiss. Vänninnorna är oeniga om storleken på farkosten, men alla tre menar att den var gjord av någon slags skinande metall.

Mitt i natten mötte Britt, 36, ett flygande tefat på vägen

Brittvill gärna gå djupare in i vad hon upplevde. Hon vill bli aveta hur tiden kunde "försvinna".

● **Mitt liv blir aldrig detsamma, säger Britt Pedersen från Moss i Norge. Tillsammans med två väninnor hade hon en märklig upplevelse en mörk augustinatt i fjol.**

● **Mitt på E6:an mötte de ett flygande tefat!**

TEXT: ANNE-KARINE STRØM
FOTO: PETTER BERG
TECKNING: ARILD BERGKAAS

Det är under en mörk natt i augusti förra året. Himlen är djupt blå och det är stjärnklart. Tre unga kvinnor är på väg i bil mellan Fredrikstad och Moss i Norge. Klockan närmar sig två och tröttheten kommer smygande efter en trevlig och roande kväll. Plötsligt blir de klarvakna!

Mitt på natthimlen syns ett underligt ljus. Två stjärnor far fram och tillbaka med blixstens hastighet. De unga kvinnorna tvärstannar och iakttar ljusfenomenet. Men då de stiger ur bilen försvinner det lika hastigt som det dykt upp.

— Först blev vi bara förvånade. Ingen av oss förstod egentligen vad vi sett. Men så kom oron krypande. Då vi satte oss i bilen för att köra vidare hörde vi ett egendomligt susande. Helljuset på bilen försvann plötsligt och det kändes som om bilen var laddad av elektricitet.

— Vi kände ett stort obehag och fick plötsligt svårt att andas, berättar en av de unga kvinnorna från Moss, Britt Kirsten Pedersen, 36 år. Och hon berättar att de skyndade sig för att komma bort från den märkliga platsen.

Bilen lyfter

Men efter bara någon kilometer upplever de något ännu märkligare. De befinner sig vid ett stort köpcentrum som ligger alldeles vid avfarten till E 6:an. Plötsligt blir vägen framför dem upplyst av ett starkt ljus. Motorn börjar hosta och hacka och det känns som om bilen lyfter lite från marken.

Helt utan att föraren gör något svänger bilen över till höger sida och stannar. De tre kvinnorna får då syn på en märklig farkost som kommer emot dem. Det är ett cylinderformat föremål med spetsiga vingar. Det snurrar runt i luften flera gånger och styr mot bilen i hög fart.

— Föremålet stannar framför

oss och står helt stilla i luften flera sekunder. För mig ser det ut som om det befinner sig bara några meter från framrutan på bilen, berättar Britt. Skrovet är av metall och längs vingarna lyser röda, gula och gröna ljus. Plötsligt slås allt ljus av.

Britt menar att farkosten var ungefär en meter lång och en halv meter bred. Hennes väninnor säger att den är tio gånger större och befinner sig högre upp i luften.

I flera sekunder blir kvinnorna sittande och stirrar förvånat på det underliga föremålet. De är alldeles tysta, ingen av dem kan få fram ett ord. Plötsligt skiftar farkosten position, sneddar till och blir på nytt hängande i luften medan den avger ett susande ljud.

— Plötsligt försvinner den ut i tomma intet, berättar Britt, som är övertygad om att vad de tre upplevde var verklighet och inte några hallucinationer. Vi var helt vid våra sinnens fulla bruk och hade inte smakat varken vin eller öl under kvällen.

Ljuset var släckt

På den sista sträckan hem märkte de tre väninnorna att vägbelysningen var släckt. Inte heller fungerade helljuset på bilen. Först när de närmade sig hemstaden Moss fanns det ljus igen.

Då de kom hem var klockan närmare fyra på natten. De var alla tre i ett sådant chocktillstånd att de inte fick mycket sömn den natten.

Dagen efter tog Britt kontakt med Ole Gunnar Røed vid UFO Norge. Han betvivlade inte vad väninnorna hade sett och tog kontakt med två flygplatser i närheten. Men ingen av dem hade varit öppen och bemannad under natten. Inte heller hade Försvaret fått några rapporter om något osedvanligt under de mörka timmarna. Sjöfarten kände inte till några räddningsaktioner som skulle kunnat förklara ljusfenomenet.

— Efteråt har både mina väninnor och jag reagerat lite märkligt. Jag känner mig kraftlös och tom och på halsen får jag av och till utslag som formar sig som en fjärl, berättar Britt.

— Men det märkligaste av allt är att jag fått motta telepatiska meddelanden. Det första kom bara några dagar efter vår märkliga natt. Några har varit av privat karaktär medan andra handlar om saker som kommer att hända i framtiden.

Britt är tveksam till att berätta för mycket om dessa upplevel-

Forts på sidan 86

Möte med det okända

Forts från sid 11

ser eftersom hon är rädd att folk ska tro att hon är tokig. Men kanske är det någon ute i världsrymden som sänder telepatiskt, menar hon. Bortsett från några detaljer på den cylinderformade farkosten är de tre väninnornas berättelser identiska. Men det är ändå bara Britt som vågar framträda med namn och berättar om vad som hände.

Vart tog tiden vägen?

Hon har alltid varit övertygad om att det existerar saker som vi inte kan förklara med förnuftet. Hon har arbetat som barnskötare och hemvårdare men läst mycket om det övernaturliga på fritiden.

— Något av det mest märkliga med vår upplevelse är det oförklarliga tidsförloppet, menar Britt. Ingen av oss förstår varför vi använde två och en halv timma för att köra hem. Sträckan brukar normalt ta 40 minuter. Vi körde i normal hastighet och det tog inte många minuter att se ljusfenomenet. Vart tog tiden vägen?

Britt vill gärna komma till botten med vad som hände den märkliga augustinatten. Hon kan t o m tänka sig att använda hypnos för att nå det innersta av upplevelsen.

— Jag har läst om människor som upplevt att de blivit tagna upp i ett rymdskepp. Kan det var det som hände oss? ■

Tänkvärt
Den som lever utan dårskap
är inte så klok som han tror.

PLANETEN MARS

Ur boken

LIV PÅ ANDRA PLANETER

Av

Michael W. Ovenden.

För att hitta tecken på liv i solsystemet utanför jorden måste vi i första hand söka på planeten Mars. Temperaturgränserna inom vilka aktivt liv är möjligt måste som sagt betecknas som mycket snäva. Detta medför att avståndet från solen för aktivt liv begränsas till en zon som är ungefär 120 miljoner km bred. Inom denna zon ligger Venus, jorden och Mars. Men som vi sett är Venus täckt av ett tjockt molnlager och vi vet ingenting om betingelserna på planetens yta.

På grund av sitt större avstånd från solen är Mars yta i genomsnitt kallare än jordens. Planetens genomsnittstemperatur torde ligga vid omkring -40°C mot $+15^{\circ}\text{C}$ på jorden. Men yttemperaturen på Mars kan också överstiga fryspunkten. Vid polerna på Mars under sommaren kan temperaturen bli så hög som $+21^{\circ}\text{C}$ men faller om vintern till -90°C . Den ekvatoriala zonen på Mars uppvisar betydligt mindre temperaturvariationer under marsåret, även om temperaturen också här kan stiga till några grader över vattnets fryspunkt. Vi minns ju att livet vid temperaturer under området för aktivt liv kan övergå i en latent form. Vi kan därför räkna med att alla livsformer på Mars (som inte har en inbyggd temperaturkontrollmekanism av samma slag som de varmblodiga djuren på jorden) skulle få tillbringa en god del av sin tid i ett latent tillstånd, varur de vaknade till aktivitet kanske bara under korta varma perioder för att fortplanta sig.

Mars behöver nära 700 jordiska dagar för ett varv runt solen och roterar runt sin axel på 24,5 timmar. Temperaturvariationerna under en dag på Mars är teoretiskt ungefär desamma som vid jorden ekvator, låt oss säga 45 grader. Den siffran nås i ökenregionerna nära jordens ekvator men på de flesta ställen är variationerna betydligt mindre beroende på atmosfärens inverkan. På Mars är atmosfären betydligt tunnare. Följaktligen bör man kunna räkna med maximala dagliga temperaturvariationer här.

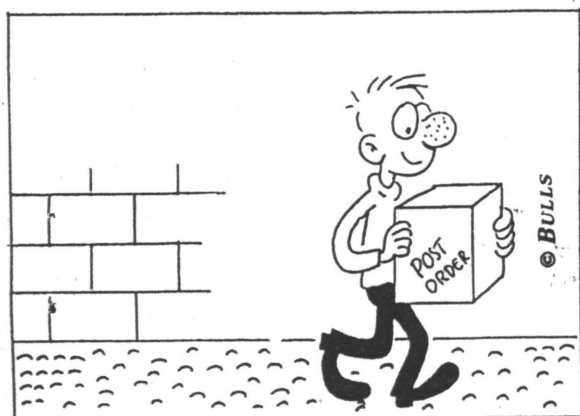

EN ROSTIG ÖKEN

Det första man lägger märke till när man tittar på Mars yta genom ett teleskop är dess genomgående orangeröda färg, som tämligen lätt ses även med blotta ögat. Områdena med denna röda ton har man kallat "öknar" men man bör inte utgå från att öknarna på Mars har någon större likhet med öknarna på jorden. Mycket arbete har lagts ned på studium av marsöknarnas spektrum. Det finns tydliga bevis för förekomsten av vissa silikater - kemiska ämnen liknande sand. Men Huvudbeståndsdelen är antagligen ett mineral som på jorden närmast motsvaras av limonit, vilket till stor del består av röd järnoxid. På grund av frånvaron av syre i planetens atmosfär är det sannolikt att det syre som eventuellt funnits gått åt till att oxidera ytan. Mars kan vara en mycket rostig planet.

BLÅ-GRÖNA FORMATIONER

Om man tittar lite noggrannare på Mars genom ett teleskop, upptäcker man ett antal oregelbundna, mörkt blå-gröna formationer. De är mer eller mindre permanenta - det finns kartor över Mars med namn på fenomenen - men inte alldeles oföränderliga till form och uppträdande. I synnerhet företer de färgskiftningar som växlar med de olika årstiderna på Mars i takt med avsmältningen vid polerna. Många försök har gjorts att förklara dessa formationer. De skulle t.ex. bestå av mineral som ändrar färg när de nås av fuktigheten från polarkalotterna. Nyligen har man föreslagit att formationerna skulle kunna bestå av vulkanska (ehuru inga vulkaner observerats) eftersom deras allmänna mönster tycks vara samordnat med de sannolikt förhärskande vindriktningarna på Mars. Men den hypotes som enligt min uppfattning bäst förklarar alla de gjorda observationerna är att formationerna består av vegetation som växer upp under den korta marssommaren.

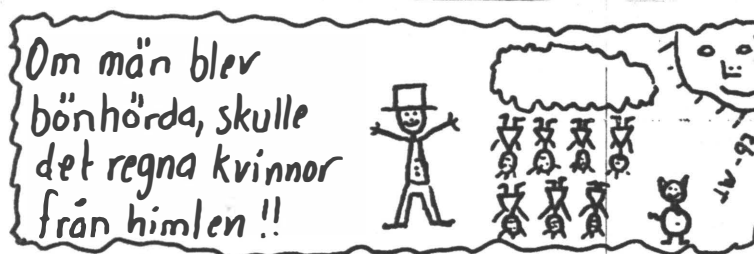
MARSGÅTOR: "KANALER" OCH PHOBOS

I början av detta århundrade var diskussionen om de s.k. kanalerna på Mars livlig. En del tränade observatörer såg ytan på Mars täckt av ett nätverk fina, raka linjer. Om ett sådant nätverk existerar i verkligheten vore det mycket svårt att föreställa sig en "naturlig" process som skulle ha kunnat ge upphov till dem, och förslaget att de var remsor av vegetation längs konstgjorda kanaler var därför inte orimligt. Tyvärr finns det också ett antal lika tränade observatörer som inte alls kan upptäcka dessa raka linjer. Dessutom är det ett välkänt faktum att det mänskliga ögat har en benägenhet att med raka linjer sammanbinda slumpmässigt utströdda detaljer som befinner sig just på gränsen till synbarhet. Gåtan kan inte lösas på fotografisk väg, ty med hänsyn till de störningar som jordens atmosfär framkallar på bilden av en planet kan ett fotografi inte avslöja alla de fina detaljer som en tränad iakttagare kan se direkt i teleskopet. En del av de största "kanalerna" har dock fastnat på fotografierna och om deras existens råder ingen tvekan. Föremål för diskussion är däremot det fina nätverket av linjer.

FINNS DET ANDRA PLANETSYSTEM?

Hittills har vi diskuterat möjligheten av ett liv, i en form som inte alltför mycket avviker från den som finns på jorden, skulle kunna existera i vårt eget solsystem. Vi konstaterade att solen var för het och den interstellära rymden för kall för aktivt liv. Inom detta avstånd ligger planeterna Venus, jorden och Mars. Om Venus vet vi föga beroende på det täta molntäcke som döljer dess yta. I föregående kapitel anförde jag några faktorer som kraftigt stöder uppfattningen att det åtminstone finns en vegetation på Mars.

Medan vi fortfarande koncentrerar vårt intresse huvudsakligen till liv av den jordiska typen kan vi passa på att fråga om det i rymden möjligen finns andra planeter kretsande kring andra stjärnor som skulle kunna vara hemvist för levande varelser.

LIVETS UTVECKLING PÅ JORDEN

Hur uppstod liv på jorden? På denna fråga har under tidernas lopp många svar presenterats. Man har exempelvis föreslagit att liv i en primitiv form skulle ha förts till jorden med meteoriter från andra platser i universum - svensken Svante Arrhenius teori. Nu är det inte otänkbart att liv som uppkommit på ett håll i universum på ett eller annat sätt skulle kunna föras vidare till andra delar. Men det är ingen fruktbar teori, ty den uppfordrar inte till fortsatt diskussion av livets uppkomst. Under förutsättning att vi accepterar att det inte finns någon skarp gräns mellan levande och icke-levande materia är det i stället bättre att fråga om vi kan komma underfund med de villkor som skulle behövas på jorden för uppbyggnad av levande materia ur icke-levande.

Även den allra enklaste molekylen som skulle kunna tjäna som en grundval för liv måste ha en atomstruktur så högt organiserad att den knappast kan uppstå av en slump bland en samling fria atomer. Men om å andra sidan ett "klistermaterial" fanns till hands skulle fria atomer kunna fastna på detta material, vilket sålunda skulle kunna bilda ett slags matris med vars hjälp mera komplicerade atomer med tiden kunde byggas upp. På så sätt skulle många molekyler av varierande komplexitet kunna bildas bara för att snart brytas ned igen. Men om det vid något tillfälle kunde uppstå en molekylen av det rätta slaget och tillräckligt sammansatt för att fungera som gjutform för en likadan molekylen (likadan, men på en enklare nivå, som de nukleinsyremolekyler vi berörde i föregående kapitel), då skulle en utvecklingskedja mot alltmer komplexa, "levande" molekyler kunna sättas igång.

"URLIV"

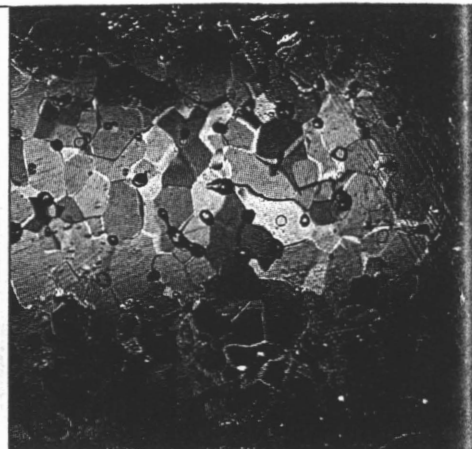
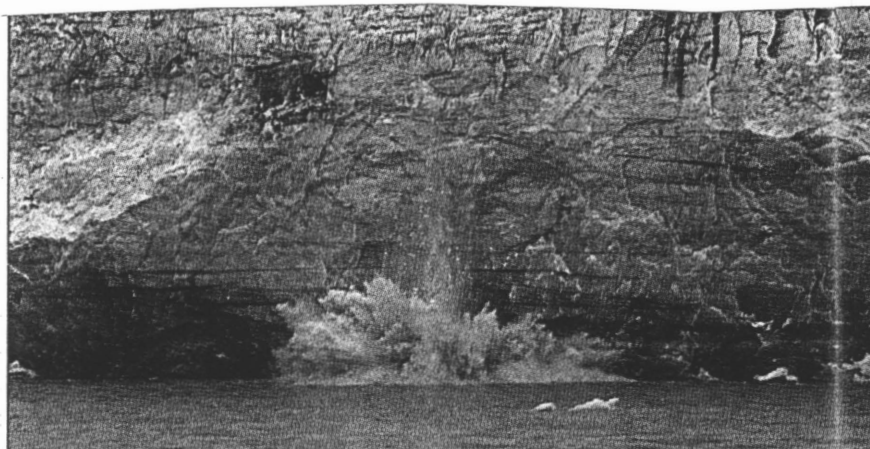
Det har framkastats att förutsättningar för liv skulle ha förelagat på ett tidigt stadium av jordskorpan historia i de våta, slammiga lerbankar som uppstod i flodernas mynning. En annan teori har förlagt uppkomsten av ett "urliv" till en ännu tidigare period, till tiden innan jorden bildades. Enligt vissa uppfattningar skulle jorden (och de andra planeterna) ha uppbyggts gradvis av små partiklar eller planetesimaler (och inte bildats "het" av material från solen). En sådan gradvis skeende tillväxt skulle underlättas där det förplanetariska materialet var klabbigt och sammansatta molekyler kunde ha bildats i planetesimalerna.

LIVETS FRAMTID PÅ JORDEN

Vi har diskuterat livets uppkomst och utveckling på jorden. Vad skall man säga om dess framtid? Som professor Bondi framhöll i sin bok "Världsrymdens gåtor" vet vi numera en hel del om hur en stjärna som solen alstrar sin energi och hur dess struktur ändras med tiden. Under de senaste 5000 årsmiljonerna eller så har solen förblivit i stort sett oförändrad och kommer att förbli det under ytterligare många tusen miljoner år.

FÖREKOMSTEN AV LIV

Vad varje fundamental inskränkning för livets utveckling beträffar lutar jag därför åt uppfattningen att den undre temperaturgräns vi använt i de föregående kapitlen bara har en rent lokal betydelse. På en planet i närheten av en stjärna är livsmöjligheterna kringskurna men de som finns har uppkommit på en (kosmiskt sett) kort tid. På en planet långt bort från en stjärna är möjligheterna större men utvecklingens och evolutionens takt är här mycket långsammare. Om det förhåller sig så bör vi betrakta Mars inte som en gammal planet utan som en planet som är yngre än jorden från livets synpunkt - och en planet vars framtida utveckling vida skulle kunna överträffa utvecklingen på jorden.

Grönland var istäckt fem miljoner år tidigare än man hittills trott. Det visar analyser av sten (t h) som förts ut i havet av is, som slitit sig loss från ön. Stenarna är sju miljoner år gamla, medan Grönlands is tros vara två miljoner år gammal.

Nytt fynd f yttar istid 5 miljoner år bakåt

Geologi: Ny forskning visar att sydöstra Grönland var täckt av is redan för sju miljoner år sedan. Det innebär att de gigantiska ismantlarna började

sprida sig i polarområdet fem miljoner år tidigare än man hittills räknat med.

Det är oerhört svårt att beräkna när istiderna började på fastlandet. Det beror på att ismantlarna flera gånger vuxit och sedan skrumpnat, och att varje ny istid har utplånat spåren av sin föregångare. Därför måste geologerna i stället lita till havsbotten.

När ismantlarna växer och når kusterna, kalvar stora is-

berg som driver till havs. Isbergens undersida är späckad med klippstycken och stenar, som samlats upp medan isen skrapade över landet. När isbergen smälter ute på havet, sjunker stenarna till botten.

Nedfallsstenarna blev vanligt förekommande på havsbotten i Nordatlanten för cirka 2,4 miljoner år sedan, så geologerna har hittills ansett att istiderna började vid denna tidpunkt. Men nu har en inter-

nationell forskargrupp, Ocean Drilling Program, funnit stenar som har legat på havsbotten i sju miljoner år och det rubbar tidsskalen enormt.

Forskarna tvivlar inte på att stenarna är från Grönland. Den nya tidpunkten för istidernas början bekräftas också av att geologerna har hittat stenar både norr om Island och vid Svalbard. Här har de legat 6,5 respektive 4,5 miljoner år på havsbotten. □

DE FÖRSTA RAPPORTERNA.

FRÅN DANSKA UFONYTT: AV JAN L. ALDRICH.

I juli 1952 skrev en person från Veteran Administration Hospital i Murfreesboro Tennessee, till flygvapnets huvudkvarter och berättade om åtskilliga "tallriksliknande objekt", som han såg över luft- rummet i Augusta Maine, en tidig söndagsmorgon 1947.

Objekten var nära marken. De roterade medan de svävade över landningsbanan, och såvitt personen kunde bedöma dessa, var de inte av vanligt flyg. Morgonsolen reflekterade på objekten. Från kant- erna som roterade kom det rök som från ett avgasrör.

Objekten var ca 15 meter i diameter och roterade med en hög hast- ighet. Han har passerat området många gånger men aldrig sett dessa föremål igen. Den gången trodde han att han hade sett ett av de hemliga flygvapnets försöks farkoster. Han berättade för sina ar- betskamrater om sin observation.

Vittnets brev hamnade inte bland de 122 rapporter som flygvapnet mottog 1947, det kom tillsammans med 12 andra observationer från 1947 och arkiverades hos projekt Blue Book. Där fanns flera hund- ra rapporter om UFO under en kategori "offentlighetens reaktion" på en artikel i Life Magazine i april. Den utkom den 7 april.

Rapporten befinner sig nu i Blue Books arkiv och där har Herbert Strontz fått ut över 30 rullar mikrofilm. Mikrofilmerna innehåll- er också flygvapnets samling av urklipp. Filmerna har sänts till Barry Greenwood från Citizens Against UFO Secreoy CAUS.

Ett annat vittne som läst artikeln i Life, sände sin rapport till Civilian Saucer Investigation i Los Angeles. Vittnet och hans fru som är professionella målare och bildhuggare, såg ett långsamt gå- ende flyg, det var elliptiskt, när de var på promenad en natt i Birm- ingham, England, under året 1947. Objektet var i storlek som månen och kring en fjärdedel så kort. Objektet lyste klart röd-orange, det flög långsamt från öst mot väst och försvann på 15-20 sek.

Observatörerna trodde de sett ett hemligt flyg och beslöt att hålla tungan i styr och inget berätta. Rapporten ligger nu i ark- ivet hos Center för UFO Studies (CUFOS).

Nytt ljus på 1947

Under 1947 kom det tusentals rapporter till tidningar och UFO organisationer och privata personers arkiv.

Många forskare har använt rapporterna från 1947 i sin forskning. Ted Bloecher samlade 1967 över 850 rapporter, de flesta kom in juni och juli, från The Report on the UFO Wave år 1947. UFO rapporterna fick han från 142 nordamerikanska tidningar, det var mindre än två procent av alla tidningar som utkom under 1947.

Loren Gross gick igenom över hundra californiska tidningar från 1947 och fann här 142 andra observationer. Ett pilotprojekt som gick av stapeln för Projekt 1947, där genomgicks ytterligare flera hundra tidningar, de flesta från östligaste delen av USA. Här finns många nya Ufo-rapporter.

Två år senare av starten av Projekt 1947, ser det ut som den moderna Ufo observationen. Med hjälp av UFO-forskare från hela världen är antalet av genomlästa tidningar nu uppe i 3.800 och antalet Ufo-rapporter runt 2.700. Karaktäristiskt för dåtidens UFOvåg som sköljde in över USA var att, alla tidningar skrev om UFO-observationerna. Där fanns alla observationer från Kenneth Arnolds den 24 juni till den officiella förklaringen på Roswellhändelsen den 10 juli. Efter den 10 juli såg det ut som om tidningarna godtog ballongteorin i allt utom Roswelltsfallet, sedan rann allt ut i sanden. Hela UFO-saken blev misskrediterat och försvann från tidningarna.

Trots att pressen miste intresset för UFO-rapporterna så dök det upp flera rapporter. I Boise, Idaho, såg två piloter och en instruktör Glenn Eichelberger tillsammans med Roy Williams den 22 augusti kl. 12.30 två objekt, de befann sig på marken och den närmaste hade en flat underdel och kupolformad överdel, den såg ut att rotera kring sin egen axel, när den flög. Då objektet flög över bergen, såg det ut att ha några hoppande rörelser. De flög mellan bergen och svängde skarpt till höger och försvann. Då objekten dök upp kom dom från nord mot nordväst.

Då pressen från USA tappade intresset för ufo'na, dök de upp längs den canadensiska kusten och i sydamerika, sedan i Chile och Argentina. Folk här började att rapportera senare, men fortsatte att rapportera längre istället. Det slutade även här i juli. Några få rapporter inkom även från Afrika, Indien och Australien. Den amerikanska regeringen lät översätta några av Kinas tidningar och även där förekom Ufo-rapporter. Från den övriga delen av Asien kom det från Japan rapporter från baser både officiellt och icke officiella Ufo-rapporter.

Det är lättare att bedöma hur hög aktivitetsnivån var i Europa. Här var ca 100 rapporter. 1947 var det här allaredan en sträng censur, på de tyska och österrikiska tidningarna. Härifrån kom ett fåtal rapporter ut i press. Det har tyvärr varit svårt att genomläsa tidningar från Schweiz, Italien, Spanien och Portugal.

Det finns notiser om "spökflygare" i England, i mars, april och maj, och berättelser från Ungern i maj och juni. Belgien i april och maj. Tidningarna från London och Paris betecknar fenomenet som en amerikansk företeelse. Likväl dyker det upp observationer från Liverpool, Birmingham, Manchester, Nordirland och Frankrike, även tidningar i Indien, Hongkong och Singapore. Det betyder att det var fler observationer i Europa än man först hade trott.

Skandinaviska forskare har en del rapporter från arkiven, men dom är mycket sporadiska. Det blir möjligt att få en överblick först när alla lokala tidningar är genomgångna i arkiven från denna tid.

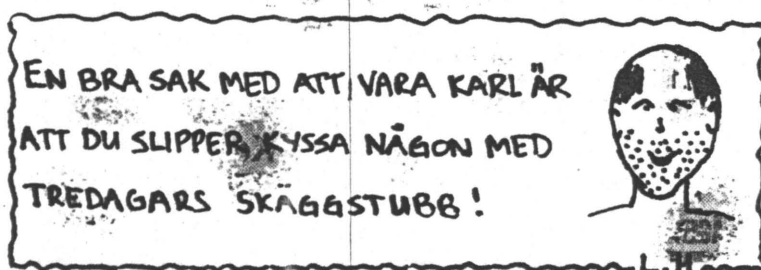
Andra vågor

Projekt 1947 är ett projekt, som handlar om UFO-observationer 1947. Efter 1947 finns en period på 1900-1946, det är den första officiella och vetenskapliga intresset för en tidigare UFO area. 1948-1965 var också en period. Sedan kommer nyare observationer.

Jag har personligen besökt över 120 arkiv, bibliotek och tidningar i 36 stater och regioner. Jag har även beställt material direkt eller via bibliotek från över 50 institutioner. Över hundra personer jorden runt har genomgått mer än 1.500 tidningar från 1947 och sänt tusenvis av urklipp, rapporter och annat material från deras tidningar.

En del av materialet innehåller upplysningar om nästan okända aktiviteter från andra perioder. Med hjälp från många andra forskare har jag upptäckt en mindre luftskeppsvåg under första världskriget.

Det finns ett stort antal rapporter från den nordvästligaste delen av den amerikanska kontinenten, från juli-augusti 1949, den sydliga delen i New England augusti 1956 och de nordliga staterna Dakota och Minnesota, okt-dec 1956. Det finns även mera data från de mera kända perioderna såsom året 1950. Vågen 1952 och 1957.

EN BRA SAK MED ATT VARA KARL ÄR
ATT DU SLIPPER KYSSA NÅGON MED
TREDAGARS SKÄGGSTUBB!

L.H.

Foo fighters

Vi vet mycket mer om andra världskriget, Martin Caidin skrev i Black Thursday 1960, om några lysande diskusar, som sågs under angreppet i Schweinfurt. Nationalarkivet kunde inte bekräfta denna rapport. Där finns andra berättelser om lysande diskusar. Under rubriken "Diverse fenomen" i en rapport från sektion A-2 i 42 Bomb Wing står det följande: Även den 18 okt. 1944 var det rapporter om en svärm av lysande objekt i området av Altonsine. Objekten befann sig på en höjd av 3.500 meter och dom dalade långsamt ner.

I dec. 1944 skrev New York Times att amerikanska piloter hade sett lysande kulor över Tyskland. En talesman för flygvapnet sade att de enda rapporterna som nådde Washington var de rapporter som stod i tidningarna. Det kom inga rapporter från krigsområdet, Tactical Command i Intelligence Information Bullentin nr.6, den 28 januari 1945 skrev följande: Det har varit en del rapporter om ett fenomen som är känt under namnet "Ljuskulor". Dom syns oftast under 3000 meter. Där finns ett svagt formulerande om deras existens. Någon förklaring finns inte.

Den 4 juni 1945 berättar samma Bullentin från Japan om några rapporter.

" Vi har tidigare skrivit om att Tyskland har missiler H5 298, H5 293, x4 och H5 177. Många besättningar på bombflyg har berättat om flammande missiler som flugit vakt emot dom, eller följt efter dem. Det har antagits att dom varit fjärrstyrda vapen. Det är allmänt känt att tyskarna informerade deras japanska allierade om den tekniska utvecklingen i Tyskland. I följande rapport som kommer från USA, FPOAG2 Periodic Report No 67, antyder att japanerna använde samma vapen som flygbesättningarna berättar om.

Vid flygfabriken vid Kawasaki och industriområdet som båda ligger i området nära Tokyo, såg flera besättningar hur de blev förföljda av "röda eldkulor". Storleken som en basketboll och med ett fosforfärgat ljus. Dessa kulor bara dök upp. De kunde komma från en förhållandevis låg höjd och följa en B-29, avståndet var svårbedömt. Dom kunde inte flyga ifrån kulorna. De ändrade höjd och kurs och följde med in i täta moln.

En B-29 rapporterade, att det lyckades flyga ifrån ett eldklot i 295 km, då vände kulan och flög in mot land. Kulan förföljde kulan ca 6 minuter.

En kula följde ett plan nästan 50 km ut över havet. Var kom kulorna ifrån, något tyder på att de var radiostyrda, endera från marken eller något okänt flyg. Kulornas avsikt var säkert att ödelägga flyg. Det lyckades aldrig att skjuta ner eller få fatt i en kula. Fienden hade lyckats utveckla ett nytt vapen. Källa i RAF (Fighter Command Intelligence and Operational Summary No 30 den 15 maj 1945).

Kan du hjälpa till?

Har du material eller information som skulle passa projekt 1947 så vore jag glad om du kontaktade mig på följande adress:

Projekt 1947

PO Box 391

Canterbury

Connecticut 06331

USA.

Tel: (860) 546-9135.

Översättare: Gudrun Andersson.

Den ena ormen till den andra:

- Du, är vi giftiga?
- Ingen aning, varför frågar du det?
- Jo, jag bet mig just i läppen.

Som man sår skall man skörda, så den kvinnotokige mannen, och grävde ner frugan!!

JW-97

HÖSTENS OBS kvällar:

29/8 26/9

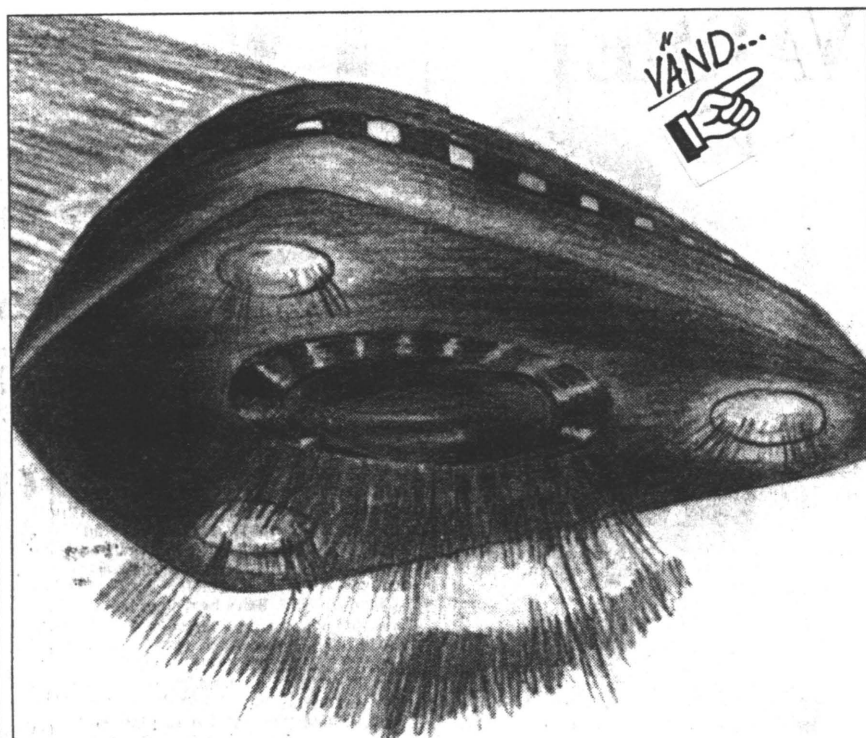
17/10 21/11

5/12

Anmälart 0240/

79135

23563

Synliga i Göteborg. Sådana här triangelformade farkoster ska ha varit synliga över Belgien från 1989 och några år senare över Göteborgs-området.

Teckning: Heljä Rupe

Flygande tefatet fyller femtio år i sommar

STOCKHOLM (FLT)

I sommar är det femtio år sedan begreppet flygande tefat myntades. I slutet av juni 1947 upptäckte piloten Kenneth Arnold nio främmande farkoster över Kaskadbergen i nordvästra USA.

En kort tid därefter – i början av juli 1947 – uppgav amerikansk militär i ett pressmeddelande att ett teatkraschlandat på en farm vid Roswell i New Mexicos öken. Ett pressmeddelande som dock snabbt togs tillbaka.

Därefter har militären kommit med varierande förklaringar om hemliga talongförsök. Det senaste är att de främmande kroppar som ska ha påträffats varit testdockor.

Tvivlare finns – av i huvudsak två slag. Dels sådana som tvivlar på militärens förklaringar, dels sådana som betvivlar existensen av utomjordiska farkoster.

Till den förra kategorin hör Sten Lindgren – som just kommit ut med boken "Dialog med kosmisk kultur" (Regn-

bågsförlaget). I boken berättar han bland annat om fyrtio års upplevelser med främmande civilisationer.

För Stens del började det med att han under sensommaren 1957 tillsammans med några kamrater fick syn på ett grön-gult lysande föremål, cirka 10 meter i diameter, som stannade ovanför dem på 150 meters höjd under några minuter. Därefter satte det fart och steg med en oerhörd acceleration.

Statsministern avböjde

Sten Lindgren är i dag eldsjäl i Arbetsgruppen för utomjordisk kontakt, som blev riksbekant när man bad statsminister Göran Persson om samtal anående förhållandet till främmande kulturer.

Statsministern avböjde i ett vänligt brev – han var fullt upptagen av mera jordnära frågor...

Sten Lindgren trädde fram i TV-programmet "Taxi" i höstas och uppgav att han sedan mitten av 1960-talet varit i kontakt med ett utomjordiskt brödraskap. Bröder som enligt honom ger oss associationsbilder för att främja vår utveckling, vår medmänskliga mognad.

– Tankar finns i universum, som människan kan fånga genom att tömma sitt sinne och ta till sitt medvetande. De utomjordiska besökarna försöker kondensera vissa tankemönster till oss, förklarar Sten Lindgren.

I boken beskrivs också ufo-erfarenheter som gjorts av andra personer i vårt land.

Den 29 oktober 1965 drabbades Sverige av himlafenomen från Malmö i söder till Härnösand i norr. Officiellt spekulerades det i att det var en ovanligt ljusstark meteor – alternativt en satellit som sprängts. Sten Lindgren är av annan uppfattning.

– Jag visste faktiskt om vad som skulle hända tre veckor i förväg. Vad som passerade var trettio stora cigarrformade moderskepp, 200–1 000 meter långa och åtskilliga mindre farkoster.

Flera ögonvittnen

Bland ögonvittnena fanns Dagens Nyheters kulturelle chefredaktör Olof Lagercrantz, som liknade det ljudlösa fenomenet han såg stryka förbi mellan Odenplan och St. Eriksplan vid "ett järnvägståg med upplysta fönster".

Samma dag passerade en farkost på cirka fyrtio meters höjd TV-Aktuellt:s dåvarande lokaler hos gamla A 1 vid Valhallavägen. Två TV-medarbetare kom att stå rakt under farkosten.

Från denna TV-studio sändes några år senare, den 7 december 1968, ett TV-program om ufo. I samband med sändningen observerades enligt Sten Lindgren farkoster på ett tjugotal ställen i Sverige. Bland annat en som låg stationerad över TV-studion och som Sten själv hade kontakt med.

"Som en stor buss"

Våren 1969 besökte TV-producenterna Ulf Hultberg och Mona Sjöström Svenska Dagbladets chefredaktör Allan Hernelius och Jeanette von Heidenstam utanför Gnesta. Ulf och Mona fick syn på en himlafarkost "stor som en buss, som strålade av ljus". Fyllda av entusiasm sprang de in och berättade för värdfolket. Strax därpå såg alla fyra ljusskenet genom fönstret. 1973, 1974 och 1975 gjordes en-

ligt Sten Lindgren över 150 observationer av ufo-aktiviteter i Vallentuna och Sigtuna.

Två av Sten Lindgrens medarbetare, då företrädare för Arbetsgruppen för ufo-identifiering, sammanträdde med högsta militärledningen med ÖB Stig Synnergren, försvarsstabschefen Lennart Ljung och dennes souschef, generalmajor S O Olson i spetsen.

Men den allra största ufo-aktiviteten som någonsin inträffat i Sverige ska ha ägt rum 9–22 januari 1985, då över 250 observationer gjordes i Dalarna.

Anser det viktigt

– Alla sorters farkoster var inbegripna, från små spaningsskivor, bussliknande farkoster, diskusar och ända upp till stora cigarrliknande skepp. Bilarna fick motorstopp när farkoster kom för nära, uppger Sten Lindgren.

1993 startade enligt Sten Lindgren en mängd utomjordiska aktiviteter över Söderhamn, Stockholm, Värmland, Öland, Jönköping, Vänersborg och Göteborg.

– Tänk er en lins som kan fokusera ljus från universum. Den kan fokusera det i ett strållknippe som når ner till jorden. Byt sedan ut linsen mot ett rymdskepp som representerar kulturer med kosmisk kunskap, som kan transformeras till jorden.

– De kan hjälpa oss att förstå vår vandring i galaxen. Våra bröder och systrar från fjärran solsystem hjälper oss gärna – om vi så önskar, menar Sten Lindgren.

Författaren anser det viktigt för våra politiker, statsmän och religiösa ledare att skapa en dialog om ett kommande förhållningssätt till dessa kosmiska system. Han föreslår att man upprättar en diplomatisk kanal.

Militären öppen för samtal

Ännu så länge är vår statsminister Göran Persson fullt upptagen av de inomjordiska kontakterna. Så i väntan på annat lär det ankomma på Sten Lindgren och dennes tros- eller erfarenhetsfränder att upprätthålla inom- och utomjordiska kontakter, så gott man nu kan.

De inomjordiska kanske är de svåraste...

Skulle emellertid de kosmiska bröderna bli alltför ivriga, så här vi tydligen en militär ledning som kan vara öppen för samtal. Tålmod är en dygd, sägs det. Och den dagen vår statsminister behöver hjälp, så vet han ju nu vart han ska vända sig.

Till dem, som till äventyrs tror att Sten Lindgren behöver ha hjälp av någon psykiater ska det sägas: Stens närmaste medarbetare i Arbetsgruppen för utomjordisk kontakt heter Marcel Westerlund, som är – just det – överläkare i psykiatri.

Marcel, som också framträdde i tv-ans "Taxi", har med sin familj under en biltur sett ett rymdskepp på cirka trettio meters håll. "En fantastisk upplevelse", tycker han.

FATTIG PÅ PENGAR
MEN RIK PÅ
UPPLEVELSER

